



kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 108 | maj 2008 | pris 20 kr



”Hundarna skäller men karavanen fortsätter”

Den nya EU-grundlagen, Lissabonfördraget, förstärker utvecklingen mot en EU-statsbildning. EU blir en egen juridisk person, skild från och stående över medlemsstaterna. EU får rätt att i eget namn underteckna internationella avtal, precis som vilken annan stat som helst. Det roterande ordförandeskapet i det europeiska rådet (stats- och regeringscheferna) och allmänna rådet (utrikesministrarna) avskaffas och ersätts med en EU-president och en EU-utrikesminister. Rent



Jan-Erik Gustafsson
är ordförande i
Folkrorelsen Nej till EU

institutionellt innebär den nya grundlagen att EU tar tydliga steg i federal riktning, genom utvidgningen av området för majoritetsbeslut i ministerrådet och parlamentets stärkta ställning. EU-grundlagen hänvisar till en egen EU-stadga om grundläggande mänskliga rättigheter, där EU-domstolen får makt att avgöra tvister.

Riksdagens utredningstjänst (RUT) har beräknat hur mycket mer makt som EU får med Lissabonfördraget. Det handlar om en mycket stor maktöverföring. Beslut med kvalificerad majoritet ökar på 16 områden, bland annat vad gäller områdena straffrätt, polissamarbete samt asyl- och invandringspolitik.

EU-parlamentets makt genom det så kallade medbeslutandeförfarandet ökar på 27 områden, till exempel rörande jordbrukspolitik och liberalisering av tjänster. Antalet nya områden som EU får fatta beslut om uppgår till 56 stycken, bland annat vad gäller finansieringen på det militära området, utvecklingen av en rymdpolitik och en gemensam förvaltning av EU:s yttre gränser.

RUT skriver att det går att beräkna på lite olika sätt men med deras siffror ökar EU sin makt i cirka 100 fall. Tjänstemännen på RUT kan inte beskyllas för att överskatta det nya fördragets konsekvenser. Andra beräkningar redovisar betydligt större siffror när det till exempel gäller avskaffandet av vetorätten Hursomhelst är Lissabonfördraget den överlägset största maktöverföringen sedan Sverige blev medlem i EU 1995.

Det är naturligtvis inte en gång för alla givet att

varje steg EU tar i form av en fördragsändring ska leda till mer union och överstatlighet, till att EU blir mer av föbundsstat. Men hittills har utvecklingen varit enkelriktad; EU har aldrig tagit steg tillbaka på vägen mot ett federalt system, som gör självständiga stater till underlydande delstater i ett Europas Förenade Stater. Lissabonfördraget utgör inget undantag. Det finns inte ett enda exempel på att EU:s makt minskar eller begränsas.

Hur långt unionen kommer att gå i sitt övertagande av medlemsländernas beslutsmakt och suveränitet kan ingen säga idag. Det finns bland de politiska makthavarna en allmänt rådande uppfattning om att integrationen måste fortsätta framåt. Men medlemsländerna skiljer sig radikalt när det gäller hur långt man vill gå i riktning mot ett federalt organiserat Europa.

En faktor som talar för fortsatt federal utveckling är att integrationsprocessen till viss del är självgående. ”Hundarna skäller men karavanen fortsätter.” Så brukade Helmut Kohl, tysk förbundskansler, uttrycka sin övertygelse om EU:s utveckling i riktning mot ett Europas Förenade Stater som en ofrånkomlig process.

Att bejaka EU, som en del ledande företrädare för miljöpartiet nu gör och inbilla sig att man kan styra unionens utveckling i en annan riktning, är bara dumt och ett taffligt försök att skyla över ambitionen att av socialdemokratin bli betraktade som regeringsfähiga.

Värre är att denna politiska dumhet har ett högt pris: Den nationella demokratin fortsätter att erodera och den folkvalda riksdagen blir allt mer ett transportkompani för beslut som redan fattats av övermakten i Bryssel. Den traditionella neutralitetspolitiken ersätts med medlemskap i en europeisk militärallians som ska försvara de gamla europeiska kolonialmakternas ekonomiska och politiska intressen i omvärlden, framför allt i Afrika.

Ett nej till Lissabonfördraget kan tillfälligt sätta stopp för den europeiska karavanen. Men om vi vill försvara den parlamentariska demokratin och bevara en självständig säkerhetspolitik krävs det en mer permanent lösning: Sverige ut ur EU!

Jan-Erik Gustafsson

Okunnig LO-ordförande

LO:s ordförande Wanja Lundby-Wedin tycker inte att EU-domstolens domare är tillräckligt kunniga om arbetsmarknadens sätt att fungera i olika länder. Därför behövs det en europeisk arbetsdomstol, menar Wanja Lundby-Wedin som också är ordförande i Europafacket.

Frågan är vem det är som är okunnig. EU:s uppdrag, fastställt i fördragstext och tolkat av EU-domstolen, är att undanröja nationella regler som utgör hinder för den fria rörligheten för till exempel lettiska byggbolag. Utlåtandet i Lavalmalet innebär att domstolen fullföljer sitt uppdrag, även om Wanja Lundby-Wedin, i likhet med de flesta EU-missionärer, förefaller sakna grundläggande EU-kunskap.

Ännu en seger för demokratin

Säg inget om Nato. Folk kan ta illa upp. Så har det varit genom åren. Svenska soldater har övat mer och mer med Nato, svenska officerare är sedan länge permanent på plats i Natohögkvarteret, svenska styrkor i tredje världen står under Natobefäl, vi har köpt allt mer krigsmateriel från USA, och har alltmer blivit en del av det onämnbara.

Och nu kan det sägas, som av folktoppartisten Allan Widman på Svenska Dagbladets debattsida den 8 februari 2008. Nato är inte något att diskutera. Vi är med "praktiskt". Riksdagsbeslut, folkopinion, demokratisk procedur har uppenbarligen ingen betydelse för folktoppartiets talesman i försvarspolitiska frågor. Vi är ju redan med. Och då är det självklart att vi ska vara med. Eller hur? Men om folket trilskas? På samma debattsida har en överste av första graden, Ulf Henricsson, lösningen: "Folket måste göras moget."

Är folket moget kan vi utan

tjafs gå in i något vi redan är med i. Ännu en seger för demokratin.

Demokratiskt osäker framtid

I Ordfront Magasin skriver Stefan Carlén, förbundsekonom på fackförbundet Handels, om Vaxholmsdomen i en krönika. Han konstaterar att EU-domstolen i Luxemburg anser att den grundläggande fackliga rättigheten att vidta stridsåtgärder är begränsad inom EU:

"Byggnads fick inte kräva sitt kollektivavtal bland annat för att det innebar bättre villkor än lagen [EU:s utstationeringsdirektiv] föreskriver, och den Lex Britannia i MBL som ger rätt att tränga undan utländska sämre kollektivavtal underkändes."

"Men det mest stötande och farliga", fortsätter Carlén, "är att domstolen anser att svensk arbetsrätt och svenska kollektivav-

tal är underställda EU-rätten. Det är helt emot vad vi alltid trott och vad svensk fackföreningsrörelse anser, och det öppnar dessvärre upp för en demokratiskt tvivelaktig och osäker framtid."

Fyra procent kosmetik

Frilansjournalisten Ann Charlott Altstadt skriver i en svaletosande krönika i LO-tidningen om maktelitens rädsla för en folkomröstning om Lissabonfördraget:

"Vilket är värst – att bluffdöpa om EU-konstitutionen till det försätligt mjuka Lissabonfördraget eller att inte låta människor som berörs folkrösta om konstitutionen. Skillnaden mellan fördraget och den av folket nedröstade konstitutionen består av fyra procent kosmetik.

Den allra största förändringen är att eliten den här gången inte törs riskera att folk röstar fel. I

höst ska därför riksdagen, inte vi, ta ställning till hur vårt framtida samhälle ska se ut. Margot Wallströms plan D var lika mycket bullshit som alla visste, och jag fattar inte hur hon kan se sig själv i spegeln hela vägen till banken.

För vad driver eurotrashvännen förutom en höglönlad Brysselkarriär, ofattbar naivitet, sektmentalitet eller någon konstig perversion att böja nacken inför det som tycks historiskt oundvikligt?"

Sarkozy tackade Brown

Frankrikes president Nicolas Sarkozy tackade under sitt statsbesök i Storbritannien den brittiska premiärministern Gordon Brown för hans "mod och lojalitet" att ratificera Lissabonfördraget utan en folkomröstning. Det rapporterade The Times den 28 mars.

www.robertnyberg.nu



Cecilia Malmström ställer inte de betydelsefulla frågorna

”78 PROCENT AV svenskarna vill att Sverige arbetar aktivt för att utveckla samarbetet inom EU.” Det påstår EU-minister Cecilia Malmström utifrån en opinionsundersökning som regeringen låtit göra.

Uppenbarligen har regeringen beställt frågor om svenskarna tycker att det är viktigt att EU-länderna gemensamt ska lösa frågor om miljö, brottslighet, sexhandel, flyktingmottagande och reformerad jordbrukspolitik. Vem tycker inte det?

Ställde regeringen frågor som är aktuella i det nya Lissabonfördraget? Till exempel:

VILL SVENSKARNA ATT ännu mer makt ska överföras från riksdagen till EU? Idag är över 80 procent av de beslut som riksdagen tar redan avgjorda i Bryssel. De nationella parlamenten i unionen blir mer och mer enbart transportkompanier för EU-be-slut.

Vill svenskarna att EU-rätt ska gälla före svensk grundlag? I fördraget slår man fast EU-rättens företräde. Inför svenskt medlemskap i EU föreslogs detta i en utredning – det kom att kallas ”plattläggningsparagra-



Foto: PAMEL FLATO

EU-minister Cecilia Malmström

fen”. Den avlogs unisont. Nu införs den bakvägen genom Lissabonfördraget.

Ställde regeringen frågan om svenska kollektivavtal ska gälla? Det finns inga garantier i Lissabonfördraget.

Ställde regeringen frågan om ett gemensamt försvar? I Maastrichtfördraget, som vi folkomröstade om 1994, stod att den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skulle kunna leda till en gemensam försvarspolitik. Det blev verklighet 1999. Nu skriver man att unionens gemensamma försvarspolitik kommer ”att leda till ett gemensamt försvar”.

Vill svenskarna att vi ska över-

ge militär alliansfrihet? I det nya fördraget finns en solidaritets-klausul som säger att om ett land utsätts för ett väpnat angrepp så är de övriga medlemsländerna ”skyldiga att ge den stöd och bistånd med alla till buds stående medel”. Detta är likvärdigt med Natos artikel 5 om ömsesidigt försvar. Det står heller ingenting om att det bara gäller konventionella vapen alltså kan kärnvapen ingå.

Vill svenskarna att vi ska delta i militära aktioner som inte bygger på FN-mandat? I fördraget står att EU:s militära insatser ska ske enligt FN:s principer. Det betyder att insatser kan ske utan mandat från FN.

EU PRESENTERADE ETT förslag till konstitution som förkastades av Frankrike och Nederländerna efter folkomröstningar. Därmed skulle förslaget vara dött. Nu kommer man med ett så gott som identiskt förslag. När Cecilia Malmström presenterade detta före jul i Göteborg sa hon att man tagit bort lite ”lullull”. Vilket hän mot franska och holländska folken!

En brittisk tankesmedja, Open Europe, har jämfört den

föreslagna EU-konstitutionen med Lissabonfördraget och funnit att endast 10 av 250 förslag skiljer dem båda åt. Med andra ord förslagen är identiska till 96 procent!

De texter som tagits bort är till exempel ”utrikesminister” som ersatts med hög representant men med samma innehåll. President blir ordförande, flagga och hymn tas bort i fördraget men inte i verkligheten.

HUR KAN EU-MINISTERN tro att medborgarna vill gå och rösta i EU-parlamentsval när den politiska toppen betar sig på detta bedrägliga sätt? Risken är att det även smittar av sig på de nationella valen.

Cecilia Malmström påstår att ”Lissabonfördraget är ett paket med tydliga regler för hur EU ska fungera i framtiden”. I praktiken är det ett oläsligt förslag (det säger till och med EU-upplysningen) med hänvisningar till olika fördrag och protokoll.

De frågor som regeringen inte ställer är av stor betydelse för Sveriges självständighet som land. Därför behövs en folkomröstning om Lissabonfördraget!

INGELA MÄRTENSSON

EU skaffar sig militära muskler

EU MED DESS NYA grundlag, Lissabonfördraget, kommer att utvecklas till en försvarsallians. Medlemsländerna ska försvara varandra: ”Om en medlemsstat skulle utsättas för ett väpnat angrepp på sitt territorium, är de övriga medlemsstaterna skyldiga att ge den medlemsstaten stöd och bistånd med alla till buds stående medel ...”.

Det här är själva definitionen på en försvarsallians. Visserligen finns det skrivningar som möjligen kan tolkas som förbehåll både för alliansfria länder och Natoländer. Men vad är poängen med att införa en artikel om gemensamma försvarsgarantier om länderna inte behöver vara

bundna av dem? Det står också för första gången att EU:s försvarspolitik kommer att leda till ett gemensamt försvar.

SAMTIDIGT SOM EU står i färd med att visa upp de militära musklerna fördjupas samarbetet med Nato. Möjligheten för EU att använda Natos resurser preciseras, vilket är naturligt eftersom det stora flertalet av medlemsländerna också är med i Atlantpakten. Och precis som Nato, har också EU en offensiv strategi.

EU ska kunna genomföra militära operationer runt om i världen. I EU:s säkerhetsstrategi framträder bilden av en union

med ambitioner på den världspolitiska arenan som inte står USA särskilt långt efter. EU ska kunna genomföra militära interventioner utifrån uppgivna hotbilder och varhelst de egna intressena hotas. Ingenstans framgår att en operation bara kan ske efter ett mandat från FN.

FÖR ATT KUNNA agera kraftfullt upprättas i Lissabonfördraget något som kallas för ett permanent strukturerat samarbete. Det byråkratiska språkbruket till trots, handlar det om att länder som är beredda att satsa mycket på vapenutveckling och som är villiga att medverka i de svåraste militära uppdragen ska bilda en

förtrupp till skapandet av en stor EU-armé. Tanken är sedan att de andra länderna ska ansluta sig efterhand. Även de länder som inte är med från början förbinder sig att utveckla sin militära kapacitet.

Visserligen är enhälliga beslut grundprincipen på det försvarspolitiska området men det är ingen tvekan om att EU-länderna har bundit upp sig politiskt för detta.

Både regeringen och socialdemokraterna är överens om den här utvecklingen samtidigt som de vägrar att låta Lissabonfördraget underställas en folkomröstning.

EVA-BRITT SVENSSON

Irland folkomröstar om Lissabonfördraget i juni

IRLANDS PREMIÄRMINISTER Bertie Ahern meddelade nyligen att Irland troligtvis folkomröstar om Lissabonfördraget den andra veckan i juni. Han vill inte ange ett datum men sannolikt blir det den 12 juni, skriver tidningen *The Irish Times*.

Opinionsundersökningar visar att den stora majoriteten av de irländska väljarna ännu inte bestämt sig för hur de ska rösta. Enligt danska *Politiken* den 26 januari har 26 procent av de irländska väljarna bestämt sig för att rösta ja. 10 procent att rösta nej, medan majoriteten – 64 procent – ännu inte har tagit ställning.

Men hela det politiska, ekonomiska och massmediala etablissemangen i Irland är för Lissabonfördraget. I parlamentet, *The Dail*, är det bara vänsterpartiet *Sinn Féin* som är emot.

Det gröna partiet, som sedan snart ett år sitter med i regeringen, är splittrat och står som parti neutralt i frågan om det nya EU-fördraget. Partiledaren och miljöministern *John Gormley* säger att Lissabonfördraget är positivt och skiljer sig avsevärt från tidigare fördrag.

Men *Gormley* misslyckades med att få den två tredjedels majoritet på de grönas kongress som krävdes för att partiet aktivt skulle verka för ett ja till Lissabonfördraget.

PATRICIA MCKENNA, före detta EU-parlamentariker, är nöjd med att partiet ställer sig neutralt i den kommande folkomröstningen. Det ger henne och de gröna EU-kritikerna möjlighet att agera för ett nej, utan att riskera uteslutning ur partiet.

Patricia McKenna är också ordförande i den EU-kritiska organisationen *The Peoples Movement*, motsvarigheten till *Folk rörelsen Nej till EU* i Sverige. *The Peoples Movement* är motståndare till varje åtgärd som vidareutvecklar EU till en federal superstat och arbetar för att försvara och förstärka nationell su-



Irlands premiärminister Bertie Ahern

veränitet, demokrati och social rättvisa i Irland.

Säkerhetspolitiken är den mest brännande EU-frågan i det militärt alliansfria Irland.

NÄR EU-PARLAMENTET diskuterade Lissabonfördraget den 20 februari sade *Sinn Féin*'s EU-parlamentariker *Mary Lou McDonald*:

– I den här plenisalen brukar vi prata fredens språk, men Lissabonfördraget förpliktar oss till att än mer öka unionens militära utgifter och att fortsätta stödja krigsmaterielindustrin i Europa. Varför envisas vi med att försöka efterlikna USA? Tror vi verkligen att skapandet av dess europeiska motsvarighet kommer att befrämja en fredlig värld? Jag tror inte det.

– Lissabonfördraget är en dålig affär för Irland, det är en dålig affär för Europa och det är en dålig affär för den stora vida världen, konstaterade *Mary Lou McDonald*.

Även *The Peoples Movement* lyfter fram militariseringen av EU som det avgörande argumentet mot Lissabonfördraget.

– EU förbereder sig helt klart på framtida militära konflikter för att skydda sina egna intressen. Lissabonförfattningen ger EU de nödvändiga maktmedlen. Detta uttryck för det 21:a århundradets nykolonialism understöds av vår egen regering. Ir-

land är ett land som har lidit av imperialistiskt förtryck under flera århundraden. Vi ska inte stödja åtgärder som syftar till att andra nationer i världen blir offer för nutidens imperialism, säger *Frank Keogh* från *The Peoples Movement*.

Irland är som det ser ut nu det enda EU-land som genomför en folkomröstning om det nya EU-fördraget. Om irländarna säger nej faller Lissabonfördraget, i alla fall om EU följer sina egna spelregler.

När *Sinn Féin*'s ledare i *The Dail*, *Caoimhghín Ó Caoláin*, frågade *Bertie Ahern* om han kommer att utlysa en andra omröstning om folket förkastar Lissabonfördraget vägrade han helt fräckt att svara.

HISTORIEN KOMMER kanske att upprepa sig. När irländarna överraskande röstade nej till *Nicefördraget* försommaren 2001, accepterade varken den irländska regeringen eller de övriga EU-ländernas stats- och regeringschefer omröstningsresultatet. Efter att Irland fått en till noll och intet förpliktande deklARATION om att *Nicefördraget* inte tvingade Irland att överge neutralitetspolitiken, anställdes en ny folkomröstning som gav av EU-anhängarna beställt resultat. Demokratiskt? Så går det till i det nya Europa.

GÖSTA TORSTENSSON

NOTERAT

EU-parlamentet gillar fördraget

Den 20 februari uppmanade EU-parlamentet samtliga EU-länder att anta det nya Lissabonfördraget. I uttalandet heter det att Lissabonfördraget ökar trovärdigheten för demokratin i EU, stärker medborgarnas rättigheter och gör EU mera effektivt.

Uttalandet antogs med röst-siffrorna 525 för och 115 emot. Av de 17 närvarande svenska ledamöterna röstade tio för medan ledamöterna från vänsterpartiet, miljöpartiet och junilistan röstade nej. Det gjorde även socialdemokraten *Anna Hedh* och kristdemokraten *Lars Wohlin* (tidigare junilistan).

I uttalandet uppmanas medlemsländerna att under 2008 godkänna det nya fördraget så att det kan börja gälla i god tid till parlamentsvalet våren 2009.

Ung Vänster vill fråga folket

Ung Vänsters kongress kräver i ett uttalande att svenska folket får rösta om Lissabonfördraget.

”Sverige står just nu inför den största inskränkningen av vårt självbestämmande sedan inträdet i EU. Det som historiskt har kallats för ”fredsprojekt” och ”gränsöverskridande samarbete” tar i och med Lissabonfördraget, EU:s nya konstitutionsförslag, ytterligare ett steg mot skapandet av en överstatlig Europeisk Superstat. Detta är i grunden samma konstitution som 2005 röstades ner av Frankrikes och Nederländernas folk. Ung Vänster vägrar att sitta och titta på medan riksdagsmajoriteten med *Reinfeldt* i spetsen godkänner konstitutionen rakt av utan att fråga folket”, heter det i uttalandet som avslutas med:

”Men vi vet vad fördraget handlar om. EU-konstitutionens maktcentrering till Bryssel, marknadsfundamentalism och militärallianser är inget vi ställer upp på. Det är dags att fråga folket.”

Sverige bör göra uppror

SVERIGE BÖR TROTTSA EU och öppet bryta mot Vaxholmsdomen. Det anser professor Fritz Scharpf, EU-expert från Tyskland. Han menar att EU:s domstol har tagit makten i EU, och politiken spelar allt mindre roll. Därför uppmanar han Sverige att göra motstånd genom att inte acceptera EU-domen i Vaxholmsmålet.

– Det är det enda sättet att nå förändring. Det krävs att ett land vågar bryta mot reglerna, och det kan vara Sverige, säger Fritz Scharpf till LO-tidningen.

I VAXHOLMSDOMEN SLOG EU:s domstol fast att principen om fri rörlighet för tjänster inom EU går före den svenska arbetsmarknadsmodellen. Byggnadsblockad av det lettiska byggbolaget Laval, som inte ville teckna kollektivavtal och betala löner på svensk nivå, sågs som ett hinder för den fria rörligheten.

Fritz Scharpf ser en klar tendens i den senaste tidens domslut i EU:s domstol.

– Domstolen gör väldigt långtgående tolkningar där ekonomiska friheter tydligt sätts i främsta rummet. Därmed förskjuts unionen i en nyliberal riktning.

Domarna står över ländernas egna lagar och blir direkt giltiga i alla EU-länder. På så vis trängs politikernas beslut undan, enligt Fritz Scharpf.

GÖSTA TORSTENSSON

Volvoarbetare kräver undantag i EU-fördraget

KRÄV ETT UNDANTAG, som säger att

den som arbetar i Sverige ska följa svenska avtal, i det nya EU-fördraget. Det skriver Volvoarbetarna i Umeå i ett uttalande som riktar sig till hela fackföreningsrörelsen.

Sverige bör göra som även andra länder gjort, kräva ett permanent undantag från en del av EU:s regler, tycker arbetarna på Volvo Lastvagnar.

Uttalandet är en reaktion på Vaxholmsdomen som kom i december. Domen slog fast att Byggnadsblockad mot det lettiska företag Lavals skolbygge i Vaxholm stred mot EU-rätten. Blockadens syfte var att tvinga fram ett svenskt kollektivavtal för Lavals lettiska arbetare.

Volvoarbetarna ser domen som ett tydligt slag mot kollektivavtalen och den svenska modellen: "Konsekvenserna kan bli stora och ingen kan ge garantier för att Sverige genom ändrad lagstiftning kan stoppa dessa konsekvenser."

De vill att fackföreningsrörelsen mobiliserar medlemmarna i möten, namninsamlingar, med mera "där svensk fackföreningsrörelse tydligt tar kamp för den svenska kollektivavtalsmodellen."

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Vaxholmsdomen och fackföreningarnas svar

Alla är eniga om att EU-domstolens dom i det berömda Laval-målet är ett slag mot kollektivavtalen och den svenska modellen. Konsekvenserna kan bli stora och ingen kan ge garantier för att Sverige genom ändrad lagstiftning kan stoppa dessa konsekvenser.

LO:s och den svenska fackföreningsrörelsens positiva EU-syn inför folkomröstningen grundade sig på den rakt motsatta ståndpunkten, nämligen att kollektivavtalsmodellen skulle var fredad vid ett svenskt medlemskap. Med dessa argument lugnades en orolig opinion inom de fackliga leden. Utan dessa "garantier" skulle LO inte ha kunnat förespråka en Ja-linje 1994 och EU-omröstningen skulle sannolikt ha slutat med ett Nej.

Nu har vi facit. Domen från EU:s domstol har tydligt visat att det hade behövts ett permanent undantag från delar av EU:s fördrag och lagstiftning, på samma sätt som andra länder krävt och också fått igenom sådana.

Nu finns en ny möjlighet. EU:s nya konstitution, det så kallade Lissabonfördraget, är inne i en beslutsfas. Alla länder måste ställa sig bakom fördraget för att det kan bli giltigt. Sverige har i den meningen vetorätt och skulle kunna kräva ett undantag som garanterar och skyddar kollektivavtalen och konflikt-rätten. Nu har vi från svensk fackföreningsrörelse en unik möjlighet att agera.

IF Metallklubben på Volvo Lastvagnar AB, Umeå riktar följande uppmaning till IF Metalls förbundsstyrelse, men

också till LO:s och de övriga LO-förbundens ledningar. Vi uppmanar andra lokala fackföreningar att göra samma sak.

♦ Låt de fackliga värdena och principerna vägleda fackföreningsrörelsens ställningstagande. Lavaldomen får inte bli en fråga om juridiska spetsfunktioner, eller lotsas in i långbänk med eventuella Anpassningar och lagändringar från svensk sida.

♦ Var tydlig. Kräv att Sverige, som en förutsättning för att godkänna EU:s nya konstitution, ska få ett permanent och juridiskt bindande undantag som slår fast att den som arbetar i Sverige ska följa svenska avtal. Om inget sådant undantag tilläts ska fackföreningsrörelsen agera mot ett svenskt undertecknande.

♦ Lavaldomen får större konsekvenser för våra miljoner medlemmar än för riksdagens ledamöter. Mobilisera medlemmarna i möten, namninsamlingar, etc. där svensk fackföreningsrörelse tydligt tar kamp för den svenska kollektivavtalsmodellen. Den yttersta konsekvensen i en sådan mobilisering är att kräva folkomröstning av EU:s nya konstitution så att landets löntagare ges möjlighet att påverka den kanske viktigaste fackligt politiska frågan på mycket länge.

♦ Vi lovar att vi helhjärtat ska delta i en sådan mobilisering till försvar för kollektivavtalen. Säg bara till!

IF Metallklubben
Volvo Lastvagnar AB, Umeå
Antaget på årsmötet
26 februari 2008

Ny bok om Vaxholm

Så faller den svenska modellen är en kritisk granskning av det så kallade Vaxholmsfallet. Boken är skriven av Gösta Torstensson, redaktör för Kritiska EU-fakta, och kan beställas från kansli@nejtill.eu.se. Pris: 60 kr plus porto.



Europafacket banar väg för Lissabonfördraget

EU-DOMSTOLENS BESLUT i det så kallade Vaxholmsmålet visar att det nuvarande EU-fördraget inte garanterar rätten att strejka. Genom att anta Lissabonfördraget kan detta korrigeras och strejkrätten ges det skydd som krävs för att arbetare och tjänstemän i Europa ska kunna försvara sig mot social dumpning. Det uttalade Europafacket (EFS) när de den 5 mars träffades i Bryssel.

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

– Vaxholmsdomen visar att EU:s lagstiftning inte lever upp till ILO:s krav på rätten att strejka vilket är helt orimligt, säger Wanja Lundby-Wedin EFS- och LO-ordförande.

Budskapet från domen är att strejkrätten visserligen anses grundläggande inom EU, men att den fria rörligheten för till exempel tjänsteföretag har högre status. EFS ifrågasätter hur ett Europa som förväntar sig att andra länder ska följa ILO-konventionerna kan ha regler som står i strid med desamma.

Domen i Vaxholmsmålet visar att dess konsekvenser inte bara får återverkningar på den svenska arbetsmarknaden utan också på arbetsmarknaden i övriga EU-länder.

– Vi kan inte acceptera en ordning i Europa som innebär att människor riskerar sämre arbetsvillkor och lön för att de kommer från ett annat land. Ska facket kunna försvara människors rätt att behandlas lika på den europeiska arbetsmarknaden, måste facket ha möjlighet att använda strejkvapnet, säger Wanja Lundby-Wedin.

I SYFTE ATT TYDLIGT slå fast att EU:s regler om fri rörlighet i fortsättningen tolkas på ett sådant sätt att de respekterar fundamentala mänskliga rättigheter, vill EFS se en särskild klausul som kompletterar Lissabonfördraget i vilket detta blir tydligt. EFS beslutade att snarast uppvakta EU-kommissionen med ett förslag till hur en sådan klausul bör utformas. Det är naturligt att Europafacket reagerar mot Vaxholmsdo-

men. Men den väg som de europeiska fackpamparna väljer leder ingenstans.

FÖR DET FÖRSTA innebär Lissabonfördraget inte något ytterligare skydd för strejkrätten eller skydd mot social dumpning. EU-domstolen erkänner redan idag strejkrätten som en grundläggande rättighet, men att denna ska vägas mot andra fördragsfästa friheter inom EU, till exempel den fria rörligheten för tjänsteföretag. Det är just detta som EU-domstolen gjort i Vaxholmsfallet. I det nyliberala EU-projektet väger marknadskrafternas friheter tyngre än löntagarnas intressen. Detta förhållande påverkas inte av Lissabonfördraget, snarare tvärtom.

För det andra kan Europafacket inte förlita sig på EU-kommissionen. Farhågorna om att den fria rörligheten över gränserna bedöms viktigare än konflikträt-

ten besannades när EU-kommissionens ordförande José Manuel Barroso i svenska riksdagen sade att "domen bekräftar att fackförbund får ingripa för att bekämpa social dumpning, så länge som man håller sig inom de ramar som EG-rätten sätter upp".

Vid ett sammanträffande mellan EU-ledningen och arbetsmarknadens parter på EU-nivå, i samband med EU:s vårtoppmöte den 13-14 mars, lade Europafacket fram förslag om en social skyddsklausul till stöd för strejkrätten. Förslaget avvisades av EU-kommissionen som "onödvändigt" och togs aldrig upp till diskussion mellan stats- och regeringscheferna.

FÖR DET TREDJE hjälper det inte om Europafacket, mot förmodan, skulle förmå övertala EU-kommissionen att lägga fram ett förslag till någon form av klausul i syfte att komplettera Lissabon-

fördraget. Kommissionen har inga möjligheter att påverka eller förändra EU:s fördrag. För att göra fördragsändringar krävs att EU:s medlemsländer med enhällighet beslutar att öppna en så kallad regeringskonferens.

RESULTATET AV EN sådan mellanstatlig förhandling måste därefter godkännas enhälligt samtliga medlemsstaters regeringar och parlament, det vill säga även av länder som Lettland, Polen och Storbritannien som agerade i EU-domstolen mot de svenska fackföreningarna Byggnads och Elektrikerna.

Mot denna bakgrund måste det konstateras Europafackets utspel enbart syftar till att bereda väg för Lissabonfördragets godkännande i EU:s medlemsstater. Inget, inte ens den förödande Vaxholmsdomen, får stå i vägen för detta osmakliga uppdrag.

GÖSTA TORSTENSSON



Makt flyttas till Bryssel med Lissabonfördraget

LISSABONFÖRDRAGET ÄR trassligt. Inte ens för den som har oändligt tålamod och god kännedom om EU:s organisation, är de nya fördragstexterna möjliga att till fullo begripa. Men trots alla oklarheter är syftet med Lissabonfördraget ändå uppenbart. Allt fler frågor ska föras upp på den överstatliga nivån och EU-rättens företrädare framför nationell rätt ska befästas.

Det finns en rad förslag i Lissabonfördraget som leder till att mer makt flyttas från medlemsländerna till EU. Enligt Jens-Peter Bonde, EU-parlamentariker från Danmark, innebär det nya fördraget att EU får 105 nya kompetenser. Lissabonfördraget är den hitintills mest omfattande fördragsändring som gjorts inom EU.

Dels handlar det om att EU får flera nya befogenhetsområden, dels handlar det om att man i många fall övergår från enhälligt beslutsfattande i ministerrådet till beslutsfattande genom kvalificerad majoritet, vilket innebär att enskilda medlemsländer kan komma att köras över. Majoritetsbeslut i ministerrådet med EU-parlamentet som medlagstiftare blir huvudregel och det vanliga sättet att fattat beslut på i EU.

MER MAKT GES till de överstatliga institutionerna EU-kommissionen, EU-parlamentet och EU:s domstol. Deras möjlighet att påverka och styra politiken i medlemsländerna ökar därmed.

EU ges dessutom makten att under vissa förhållanden själv utöka sin kompetens, det vill säga utöka antalet områden inom vilka de kan fatta beslut, och att själva besluta om att övergå från enhällighet till beslut genom kvalificerat majoritet. Någon gräns för hur mycket makt som kan vandra över till unionsorganen finns i princip inte.

Varje överlåtelse av kompetens till unionen urholkar demokratin på nationell nivå. Riksdagen

Bild: LARS-ERIK HAKANSSON



eller regeringen kan inte, för att ta ett ständigt aktuellt exempel, annat än marginellt besluta om inskränkningar i den fria rörligheten för kapital, varor, tjänster och arbete. Här gäller EU-fördragen som en sorts grundlag som är praktiskt taget omöjlig att ändra. Men inte nog med det: just genom dessa friheters grundläggande betydelse för EU ifrågasätts nationella institutioner eller stödformer som har sociala eller kulturella syften, som till exempel den svenska alkohol- eller kulturpolitiken.

VIDARE REGLERAR EU allt fler förhållanden genom lagstiftning (direktiv) där riksdagens enda uppgift är att omsätta dessa lagar i den svenska lagstiftningen. Man kan visserligen säga att Sverige och den svenska regeringen teoretiskt kan påverka utformningen av EU-direktiven och det sker ju också ibland. Här finns alltså en viss förbindelse

mellan det svenska folkstyret och EU-beslut. Men förbindelsen är ju mycket svag, genom Sveriges litenhet och blygsamma makt inom EU, men också genom den komplicerade beslutsstrukturen och genom att riksdagens kontrollmakt och initiativmakt är så begränsad.

DÄRTILL KOMMER ATT åtskilligt av EU:s maktutövning utövas via experter och jurister som inte är politiskt ansvariga för någon. Systemet innebär att många frågor som i grunden är politiska avgörs av jurister, domstolar och expertorgan inom EU. Det är ett expert- och juriststyre av det slag vi hittills försökt undvika i den svenska demokratin.

EU-domstolen fattar till exempel beslut om hur långt marknads makt ska sträcka sig eller hur omfattande strejkrätten får vara. Den europeiska centralbanken är självklart också ett rent expertorgan som i praktiken

beslutar om den monetära politiken, vars grund angivits i ett fördrag som inte kan ändras. Sverige är visserligen inte medlem vilket ger oss en handlingsfrihet som dock tyvärr inte knappast utnyttjas. Vi har således gjort riksbanken oberoende och lagt viktiga delar av den ekonomiska politiken i händerna på oavsättliga bankdirektörer som kan göra vilka misstag som helst utan att ställas till ansvar.

SVERIGE HAR, TILL skillnad från Danmark och Storbritannien, inget undantag från EU:s gemensamma valuta. Enligt Lissabonfördraget är det EU:s ministerråd som med kvalificerad majoritet ska avgöra när vi ska avskaffa vår valuta. Respekt för den svenska EMU-omröstningen? Glöm det, sådant ville inte de svenska förhandlarna besvära med när EU:s framtid skulle avgöras.

GÖSTA TORSTENSSON

De nationella parlamenten förlorar makt

DE NATIONELLA PARLAMENTEN får ingen ökad makt med Lissabonfördraget. Visserligen införs en speciell remissomgång av nya förslag till lagar från EU-kommissionen till de nationella parlamenten. Om det kommer in protester från en tredjedel av de nationella parlamenten inom åtta veckor ska kommissionen ompröva sitt förslag. I rättsliga och inrikes frågor räcker det med en fjärdedel av rösterna. Detta har kallats för "nödbroms". Men Brysselbyråkraterna kan antingen stå fast vid sitt förslag, ändra det eller dra tillbaka det helt.

Att lagstiftaren ska överväga om ett lagförslag är förenligt med den så kallade subsidiaritetsprincipen är inget nytt – det framgår av det nuvarande EG-fördragets artikel 5 att denna princip ska tillämpas. Inte heller är det nytt att de nationella parlamenten kan framföra sina synpunkter till EU-institutionerna.

Det nya – i förhållande till nu gällande fördrag – är endast att lagstiftaren ska beakta de nationella parlamentens argument avseende subsidiaritetsfrågan, och att kommissionen på den punkten kan behöva motivera sina förslag bättre. Däremot innebär det i praktiken inte någon ökad möjlighet att påverka EU-institutionernas beslut.

FÖRRE TALMANNEN BJÖRN von Sydow (s) föreslog i en artikel (DN, 17 april 2007) att Sverige borde kräva motvikt mot kommissionens överstatliga reglering genom att en fjärdedel av de 27 ländernas nationella parlament ska kunna stoppa initiativ från kommissionen.

Av rapporteringen från toppmötet i juni 2007 framgår att Sverige tillhörde de länder som motsatte sig ett förslag från Holland om att ge de nationella parlamenten vetorätt över kommissionens lagförslag.

I praktiken är de nationella

parlamenten den stora förloraren på Lissabonfördraget. Nationell rätt blir underordnad EU-rätten mycket mer tydligt än tidigare och en massiv överföring av beslutsmakt från de nationella parlamenten till EU:s institutioner blir verklighet om förslaget går igenom.

LISSABONFÖRDRAGET MEDFÖR att än mer makt flyttas från den folkvalda svenska riksdagen till EU:s överstatliga institutioner. Redan idag har EU stor makt över Sverige. Hur mycket är svårt att kvantifiera.

Men ett exempel är att tre danska forskare, som alla är EU-anhängare, för några år sedan uttalade sig i Jyllandsposten om EU-rättens inflytande på nationalstatens bekostnad. De bekräftar att omkring 80 procent av det danska folketingets beslut baseras på olika EU-direktiv.

Ett annat exempel är att den före tyske presidenten Roman Herzog i Welt am Sonntag har ifrågasatt om Tyskland längre kan kalla sig för en parlamentarisk demokrati då mer än 80 procent av de lagar som införs i Tyskland kommer från EU.

Lissabonfördraget innebär både en utvidgning av EU:s makt att stifta lagar oberoende av svenska folkets vilja och en ökning av unionens makt att begränsa vår egen riksdags möjlighet att stifta lagar. Mera makt åt Bryssel; det är den nya EU-grundlagen i ett nötskal.

En sådan maktförskjutning innebär en allvarlig inskränkning av öppningsorden i vår grundlag. Där står att "All offentlig makt utgår från folket". Skulle Lissabonfördraget antas blir detta än mer bara tomma ord. En stor del av makten i Sverige skulle då utgå från Bryssel och kunna genomdrivas utan beaktande av svenska folkets mening.

GÖSTA TORSTENSSON

KRÖNIKA

EU har inte förändrats

De som vill att vi ska slopa utträdeskravet ur EU för att i stället vara med och påverka EU i grön riktning är lika naiva som de fackledare som en gång argumenterade för att vi skulle rösta ja till EU. De är nu beredda att finna sig i Vaxholmsdomar och tjänstedirektiv. EU kommer aldrig att bli vare sig grönt eller rött. Det är initierat av företagsledare för att vara och förbli blått.

EU kommer att fortsätta verka mot facklig stridsrätt mot lönedumpning och för privatiseringar av även tidigare offentliga tjänster, mot lokal handel och för storföretagen.

I höst kommer nyliberalismen att bli grundlag. Då krävs det att alla länder samfällt går emot för att kunna ändra politiken. Det räcker inte med majoritetsbeslut. En grundlag föreskriver normalt bara styrelseformerna, inte politiken. I den nya grundlagen tar politiken upp största platsen.

Den storskaliga tillväxtideologi som EU företräder innebär mer miljöförstörelse, mer energi- och råvaruförbrukning. Jag förstår inte hur någon kan tro att det skulle kunna göra EU drivande för miljön och klimatet. Och med Sverige i EU kan vi inte vara ett föregångsland.

Det är naivt att tro att en större union skulle bli mindre centralistisk. Stora välden har alltid blivit mer byråkratiska och fått större krigsmakt för att hålla kontrollen inåt och utåt. EU kan komma att bli ett slags Kina, en kapitalistisk diktatur.

Med EU-grundlagen

antagen kan inte Sverige fortsätta att vara neutralt. Vi får inte behålla vår valuta. Rätten till våra naturresurser förlorade vi redan innan vi gick in i EU, men som en anpassning till det, när vi skrev under kapitalliberaliseringsdirektivet. Då förband vi oss att det var marknaden som skulle råda. Vi skulle inte kunna hindra förvärv av skog och åker och förbehålla dem till de boende. Om EU anser att de behöver vår uranmalm kommer vi inte att kunna förhindra brytning.

Det är inte sant att vi inte har alternativ. Vi kunde förena oss med Norge. EU är inte hela världen. Varför skall vi binda oss vid ett maktblock? Ska vi träffa klimatöverenskommelser är också EU för litet. EU kostar oss en procent av vår BNP, utan att vi får särskilt mycket ut av det, annat än att EU bestämmer vår politik. När oljebristen slår till, har vi då nytta av storskalig ekonomi?

När all argumentation borde lagts mot EU:s grundlag, då går miljöpartiet ut och säger att EU är rätt bra. Det är att också säga att vi inte protesterar mot EU:s nyliberalism

HANS STERNLYCKE
ledarskribent i Miljömagasinet



Industrin har stort inflytande över EU:s livsmedelsmyndighet

DET BLIR INGET förbud mot de kritiserade azofärgerna. Beslutet togs den 14 mars av EU:s livsmedelsmyndighet, EFSA, och går tvärtemot flera ansedda forskningsrapporter.

I Sverige var de så kallade azofärgerna (syntetiska färgämnen som finns i till exempel godis och läsk) länge förbjudna eftersom de ansågs förvärra allergireaktioner men i och med EU-medlemskapet tvingades man backa och acceptera importen.

DEBATTEN HAR DOCK fortsatt och i höstas publicerades en statligt finansierad brittisk forskningsrapport, den så kallade Southamptonstudien, som slog fast ett samband mellan syntetiska färgämnen som azofärger och konserveringsmedlet natriumbensoat å ena sidan och hyperaktivitet och koncentrationssvårigheter hos barn å andra sidan. De nya rönen fick mycket uppmärksamhet

och EU:s livsmedelsmyndighet, EFSA, lovade se över problematiken.

Nyligen kom deras beslut: Det blir inget förbud. Intagningsrekommendationen för azofärger förblir oförändrad. Bevisen för skadeverkningar anses inte vara tillräckligt starka.

– Jag är förvånad. Det är våra barns hälsa vi pratar om här och som jag ser det så borde bara misstanken om risk för skada vara nog. Inte minst eftersom azofärgerna fullständigt saknar konsumentnytta, säger Jan Berthoft, generalsekreterare för Sveriges konsumenter.

BLAND ANNAT SÄGER EFSA i sitt utlåtande att även om vissa personer drabbats av biverkningar när de utsatts för medlet visar inte det på befolkningen i stort kommer att drabbas av samma reaktioner. EFSA pekar även på svårigheter att veta exakt vilket

av de olika färgmedlen som lett till hyperaktivitet.

Miljöpartiets folkhälsopolitiska talesperson, Gunvor G Ericson, är mycket kritisk till att EU inte tillåter ett fortsatt svenskt förbud av färgmedlet.

– Försiktighetsprincipen borde gälla, det är uppenbart att färgämnena har viss effekt på barnens hälsa. Jag rekommenderar alla föräldrar att välja ekologiska livsmedel till sina barn, säger Gunvor G Ericson.

LIVSMEDELSVERKET, SOM alltså förordade förbud mot azofärgerna så sent som i maj 1999, har nu bytt fot – och går helt på EFSA:s linje.

– Den brittiska studien visar på svaga belägg för en liten effekt på vissa barn. Barn som dessutom sannolikt fått i sig en mängd mycket högre dos än vad som är möjligt att exponeras för i Sverige. Det räcker inte, säger Leif Busk, vetenskaplig expert på Livsmedelsverket.

Skälen till EFSA:s och Livsmedelsverkets slutsats är flera. Bland annat anses den larmande Southamptonstudien vara splittrad, otydlig och inkonsekvent. Enligt EFSA finns heller ingenting som bevisar att den påstådda hyperaktiviteten beror på enskilda azofärger, eftersom barnen i undersökningen fick en cocktail av flera ämnen samtidigt.

DEN EXPERTPANEL SOM på EU-nivå utvärderar tillsatser i maten domineras av personer med starka band till livsmedelsindustrin. Det framgår av de intressedeclarationer som ledamöterna i den så kallade AFC-panelen själva lämnat.

Panelen sorterar under EU:s livsmedelsmyndighet EFSA och har i flera decennier försett EU-kommissionen med beslutsunderlag för godkännande av tillsatser i maten. På den långa lista med omtvistade ämnen som bedömts och fått klartecken finns azofärgämnen, smakförstärkare

som natriumglutamat, sötningsmedel som aspartam och plastkemikalien bisphenol.

DE HANDLINGAR SVENSKA Dagbladet studerat visar att tio av 21 ledamöter i panelen själva uppger att de har ekonomiska band till livsmedelsindustrin. Fem av redovisar kontakter med International life science institute. ILSI är ett globalt nätverk med huvudkontor i Washington som finansieras av flera hundra av världens största livsmedels-, läkemedels- och kemiföretag.

ILSI byggdes upp på 1980-talet och som under sina första år profilerade sig som stödtrupp för tobaksindustrin. Med åren har ett intimt samarbete utvecklats med reglerande myndigheter i hela världen.

STORFÖRETAGENS inflytande märks särskilt hos AFC-panelens mest inflytelserika ledamöter. Panelens ordförande Susan Barlow rapporterar exempelvis uppdrag åt ILSI och aromindustrin medan vice ordföranden John Christian Larsen är medlem i ILSI Europe. Den andre av de två vice-ordförandena, Karl-Heinz Engel, är konsult åt bland annat Ajinomoto som tillverkar sötningsmedlet aspartam, genteknikföretaget Monsanto samt Kraft som är ett dotterbolag till tobaksjätten Phillip Morris. Tre medlemmar i panelen rapporterar att deras forskning är finansierad av företaget Nestlé.

Trots avslöjanden som detta, finns det EU-anhängare på den politiska vänsterkanten som ser EU som motkraft mot kapitalet, som en demokratisk kraft mot de multinationella företagen. Men det är en skev verklighetsuppfattning. EU:s uppdrag, fastställt i fördragstext och tolkat av EU-domstolen, är att undanröja alla hinder för den fria rörligheten. Till exempel nationella regler till skydd för konsumenterna.

GÖSTA TORSTENSSON



14.000 lobbyister utövar makt i Bryssels korridorer

EN VANLIG ARBETSDAG kontaktas en EU-parlamentariker av minst tio organisationer, som har åsikter om ärenden som man ska fatta beslut om. De kallas lobbyister och är betalda för att påverka politiska beslut.

Oftast är de baserade i Bryssel. Cirka 7000 av dem har fri tillgång till parlamentets lokaler, vilket vanliga medborgare inte har.

Du kommer bara in i parlamentet om du är inbjuden och om någon som arbetar där ledsagar dig. Men för lobbyister är fältet fritt. De enda krav som ställs är att de inte ljugar eller mutar.

FÖRUTOM DESSA lobbyister med fritt tillträde finns det lika många till i Bryssel som arbetar på andra sätt.

Är detta bra eller dåligt? EU-parlamentet ska inom kort anta en rapport som handlar just om lobbying.

Många av mina kolleger framhåller att de som parlamentariker kan få mycket information och bättre underlag för beslut. Men många glömmer att de allra flesta inte har råd att anställa lobbyister.

74–83 procent av lobbyisterna i Bryssel arbetar för industrin. Den stora majoriteten av dem arbetar för transnationella stora bolag.

Tyvärr går nu EU-kommissionen inte längre än att föreslå frivillig reglering och uppförandekoder. Det har vi redan lång erfarenhet av att det inte fungerar.

MAN KAN VARA alldeles säkra på att parlamentet får information om att ett planerat förbud mot en farlig kemikalie drabbar företagen ekonomiskt. Men det är mindre sannolikt att föräldrar till barn som fått cancer eller allergier av samma kemikalie har möjlighet att påverka parlamentet.

Olika intressen i samhället har helt olika möjligheter att göra sig hörda. När, var och hur ett beslut fattas i EU – och hur man

får tag i information tidigt nog för att påverka – är svårt att begripa till och med för många som jobbar i EU-systemet.

Man behöver kunna minst engelska och franska för att förstå EU-dokument, och det gäller att nå fram till rätt politiker som har ansvar för frågan.

DET ÄR TOTAL OBALANS mellan den makt lobbyister och vanligt folk har. I en svensk kommun kan ett stort bolag påverka vissa frågor, men det lägger sig sällan i vartenda beslut i fullmäktige. Dagordningar och förslag publiceras av lokaltidningar tre veckor i förväg och pressen granskar makthavarna.

Folk har nära till beslutsfattarna och kan avsätta dem vid nästa val. Granskning och ansvarskrävning fungerar, öppenheten och en grundläggande förståelse för hur besluten fattas finns där och medierna rapporterar oftast om kontroversiella frågor innan beslut fattas.

När beslut flyttas till EU-nivå minskar transparensen och kunskapen om systemen. Svenska medier rapporterar ofta endast om sista steget i en lång beslutsprocess och då det redan är för sent att påverka.

ÄVEN OM SVENSKA riksdagsledamöter, EU-parlamentariker och regering röstar enligt önskemål kan slutresultatet bli ett annat på grund av överstatliga majoritetsbeslut.

Svenska väljare kan inte utkräva ansvar av EU-kommissionen, franska EU-parlamentariker eller tyska regeringen. Det demokratiska ansvarsutkrävandet försvagas. Det gör att lobbyisterna får än mer makt, och vi kan inte avsätta politiker som lyssnar mer på lobbyister än på folket.

Den rapport som just nu behandlas i EU-parlamentet, den så kallade Stubb-rapporten, vill lägga bördan att hantera lobbyisterna på parlamentarikererna.

Mera logiskt vore att registrera de dokument lobbyister skickar

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON



till parlamentariker i ett centralt register. Då kan vem som helst se vilka intressen som ursprungligen ligger bakom ett förslag.

Företag som idag skickar dokument till EU-institutioner kan oftast räkna med att EU hemligstämplar innehållet, och inte företaget självt tillåter offentlighet.

DET BEHOVS HÄRDARE kontroll av dem som har ständiga inträdeskort till parlamentet. Jag känner inte till något fall med indraget kort. Det beror knappast på att alla uppför sig perfekt.

En annan åtgärd för att få balans vore att öronmärka en tredjedel vardera av tillträdeskortet till företag, folkrorelser och universitet/myndigheter. Då minskar obalansen.

Tydligare regler för deklaration av parlamentarikers ekonomiska intressen behövs. Riksdagen skärper nu sina regler och EU borde göra likadant.

Ingen av ledamöterna i jordbruksutskottet har deklarerat några inkomster från jordbruk,

trots att många har sådana fastigheter.

EU:s lagstiftning om upphovsrätt genomdrevs i parlamentet av Janelly Fourtoun som är gift med vd:n för Vivendi, Europas största mediebolag, men det ansågs ändå inte vara jävt!

Med remisser, öppenhet, bindande regler för lobbyister och hårdare tillämpning av reglerna för jävt kan de värsta bristerna rättas till. Vågar parlamentet göra det när det röstar om rapporten om lobbyism?

MEN TROTS ALLT kvarstår grundproblemet – på EU-nivå omsätter de stora företagen sin ekonomiska makt till politisk makt.

Det är först när man ser detta som man kan förstå skillnaden mellan till exempel EU:s ambitiösa miljömål och dess svaga lagstiftning. Lobbyismen är det enskilt största hindret mot ett aktivt miljöarbete i EU. Trots detta debatteras knappt problemet i Sverige.

CARL SCHLYTER

Bulgariskt ja till Lissabonfördraget

Under påskhelgen röstade det bulgariska parlamentet med stor majoritet ja till Lissabonfördraget. Totalt har nu sex länder godkänt det nya EU-fördraget.

Förutom Bulgarien har Ungern, Slovenien, Malta, Rumänien och Frankrike godkänt det nya fördraget.

Lissabonfördraget måste godkännas av EU:s samtliga 27 medlemsländer för att det ska kunna träda ikraft som planerat den 1 januari 2009. Sveriges riksdag förväntas rösta om fördraget under hösten 2008.

Sverige fällt i EU-domstolen

Sverige har på nytt fällts i EU-domstolen för att inte ha infört regler om upphandling i tid.

Strax före jul slog domstolen fast att Sverige dröjt med att införa direktivet om upphandling av energi-, vatten-, post- och transporttjänster.

Domen gäller ett tillägg till de båda direktiven. EU:s regler om upphandling infördes i svensk lag den 1 januari i år. Men det var två år för sent.

Larm om EU-tortyr i Kongo

Tortyrliknande förhör med skenavrättningar förekom under den EU-ledda militära insatsen i Kongo 2003, Operation Artemis. I operationen deltog svenska fallskärmsjägare och den topphemliga specialstyrkan SSG.

– Brott mot folkrätten begicks med största sannolikhet, säger Forsvarsmaktens chefsjurist Stefan Ryding-Berg, till TT. Inga svenska soldater var inblandade i förhöret, enligt honom.

Av Ryding-Bergs utredning framgår att det var den svenske chefen på platsen som reagerade, vilket i förlängningen ledde till att förhören avslutades. Han är dock kritisk till att anmälan kom in först fyra år efter händelsen.

Miljöpartister håller fast vid utträdeskrav

RIKSDAGENS EU-DEBATT den 6 mars var den första sedan språkroren Maria Wetterstrand och Peter Eriksson uttalade att de vill att miljöpartiet i partiprogrammet ska stryka kravet att Sverige ska lämna EU. Men miljöpartiets representant i riksdagsdebatten, Ulf Holm, framförde ett helt annat budskap.

– Jag är för ett svenskt utträde

ur EU. Det är miljöpartiet också och vi är stolta för det, sa miljöpartiets riksdagsman Ulf Holm.

Tydligare kan det knappast beskrivas att de som på miljöpartiets kongress i maj vill stryka kravet att Sverige ska lämna EU kommer att få det utomordentligt svårt.

Ulf Holms uttalande var också en klar signal till de andra par-

tierna som verkade glada över de miljöpartistiska språkrorens omsvängning.

– Jag ska göra EU-ministern och några andra här i salen besvikna. Miljöpartiet kommer inte att sätta sig vid EU:s altare och tro att allt med EU är bra och att vi inte får driva några saker i EU.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Sverige säger nej till tak för EU-stöd till bönder

EN MAJORITET AV EU-länderna, däribland Sverige, säger nej till att sätta ett tak för hur mycket EU-stöd ett jordbruksföretag kan få.

Jordbruksminister Eskil Erlandsson (c) anser att ett tak skulle få oönskade följder. Bland annat skulle stora jordbruksföretag tvingas dela upp sig i mindre enheter för att få stöd.

– Det påverkar möjligheterna till att ha en rationell produktion, säger Erlandsson till TT.

På samma gång anser riksdagen att Sverige ska driva på för att avreglera EU:s jordbrukspo-

litik ytterligare. Resterande prisstöd och kvoter ska tas bort.

Exportsubventionerna bör avskaffas så snabbt som möjligt, anser riksdagen i ett utlåtande om EU-kommissionens översyn av jordbrukspolitiken.

I detsamma avslöjas det att EU förväntas kräva tillbaka omkring 700 miljoner kronor för att Sverige, enligt EU-kommissionen, varit för frikostigt med bidrag till betesmarker.

– Det är en väldigt allvarlig kritik som vi fått av EU-kommissionen, säger Anders Elfström, enhetschef på Jordbruks-

verket, till DN.

EU kritiserade Sverige i höstas för att bidrag gets för marker som, enligt EU-kommissionen, inte kunde klassas som jordbruksmark. Sverige tillät för mycket sly och träd på dessa marker, ansåg kommissionen.

EU kan nu återkräva bidrag som betalats ut under de senaste två åren. Jordbruksverket bedömer att det rör sig om cirka 28.000 hektar. Inga pengar kommer dock att krävas åter av bönderna. Det blir svenska staten som får stå för notan.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

EU-länder vill ha gemensamt gränsskydd

EU-KOMMISSIONEN LADE den 12 februari fram ett omfattande program för att förstärka den yttre gränskontrollen. Det ska ske genom att man utnyttjar modern teknik bättre och samordnar medlemsländernas agerande.

Konkret innebär det bland annat att arbetet vid Frontex, EU:s byrå för gränskontroll, ska utvecklas. I planerna ingår också ett nytt gemensamt system för övervakning av land- och sjögränser. Dessutom vill EU-kommissionen inleda en diskussion om ett framtida system för registrering av in- och utresande i

Schengenområdet.

Flera EU-länder vill på sikt bygga upp ett gemensamt gränsskydd som ska övervaka EU:s yttre gränser. I dag finns det bara ett samarbete där länderna hjälper varandra vid behov.

Österrikes inrikesminister Günther Platter är en av dem som tror på en europeisk gränsskyddsstyrka.

– Det är ju EU:s yttre gränser som nu är vår egentliga gränser mot omvärlden och därför måste vi göra allt vi kan för att få ett bra gränsskydd, säger han.

Han vill att dagens samarbete

som gäller att kunna skicka personal men också teknisk utrustning för att patrullera EU:s yttre gränser på sikt ska bli en egen gränsskyddskår.

Sverige hör dock till de länder som är tveksamma till att låta en gemensam styrka ersätta de nationella gränspoliserna utmed EU:s yttre gränser.

Från flyktingorganisationer sägs det att arbetet som Frontex, den EU-myndighet som samordnar gränsvakningen, gör leder till att man minskar möjligheterna att komma och söka asyl inom EU.

GÖSTA TORSTENSSON

Jan-Erik Gustafsson: Ställ er bakom en folkomröstning om Lissabonfördraget!

UNDERTECKNAD HAR FÅTT svar från samtliga tre ordförande i LO, TCO och Saco. Saco har svarat via mejl. TCO i ett brev under-tecknat av Sture Nordh samt Wanja Lundy-Wedin på en direkt fråga ställd till henne vid ett möte i ABF-huset, Stockholm.

Samtliga tre ordförandena för centralorganisationerna säger att de har skickat ut remissen om Lissabonfördraget till medlemsförbunden med en inbjudan till dem att lämna sina synpunkter.

Samtliga tre säger också att medlemsförbunden naturligtvis kan välja att därutöver skicka sina remissvar direkt till Statsrådsberedningen.

Centralorganisationerna har redan innan internremissen är avslutad haft synpunkter på Lissabonfördraget. TCO:s Sture Nordh skriver motsägelsefullt att "det nya fördraget är viktigt för EU:s utveckling, och därmed

för utvecklingen i Sverige", men skriver sedan att "TCO kommer inte att ta ställning till fördraget i sin helhet och tar inte heller ställning till frågan om det bör hållas en folkomröstning om fördraget eller ej", och tillägger att han inte ser några särskilda fackliga aspekter som skulle föranleda ett ställningstagande i folkomröstningsfrågan.

OM STURE NORDHS ja till Lissabonfördraget är mera inlindat, så är Sacos svar direkt på. "Saco kommer inte att ansluta sig till kravet på en folkomröstning. Skälet är att Lissabonfördraget enligt vår mening inte medför sådana överföringar av kompetenser till EU att detta skulle behöva underställas en folkomröstning".

Wanja Lundy-Wedin svarade att "LO har yttrat sig över fördraget tidigare (dvs ett indi-

rekt medgivande att Lissabonfördraget i stort sett är detsamma som den nedröstade EU-konstitutionen) samt hävdade att "Lissabonfördraget är bättre än nuvarande fördrag". Hon deklarerade därefter att LO-styrelsen kommer att säga ja till Lissabonfördraget.

Det är utifrån facklig demokrati betänkligt att samtliga tre ordförandena redan har sina ståndpunkter klara innan förbunden lämnat sina synpunkter. Den enda förklaringen som finns är att det tre ordförandena redan är uppboundna till Europafackets ställningstagande, där alla tre sitter i styrelsen. Wanja Lundy-Wedin är också Europafackets ordförande. Europafacket var en varm anhängare till den ratade EU-konstitutionen. Det har välkomnat det nya Lissabonfördraget, vilket EU-konventets ordförande Valery Gis-



card d'Estaing har betecknat som i det närmaste identiskt med EU-konstitutionen.

Med Lissabonfördraget så försvinner den nationella vetorätten på i stort sett alla politikerområden, således även inom vad som kallas "fackliga områden". Det betyder en kraftig maktöverföring från de folkvalda i riksdagen till EU:s ministerråd och EU-parlamentet. Enbart detta är ett tillräckligt skäl för att svenska folket måste få ta ställningen till maktöverföringen i en folkomröstning.

Uttalande från FNEU Värmland: Sverige ut ur EU!

DEN 18 DECEMBER 2007 kom EU-domstolens avgörande i det så kallade Vaxholmsmålet. Det vill säga konflikten mellan det lettiska byggbolaget Laval un Partneri och de svenska fackförbunden Byggnads och Elektrikerförbundet.

Vaxholmsdomen blev ett svidande nederlag för den svenska fackföreningsrörelsen. Tvärt emot de löften som gavs inför det svenska EU-medlemskapet, underkänner EU-domstolen den svenska modellen på arbetsmarknaden med kollektivavtal och konflikträtt. Inte utan anledningen anser Svenskt Näringsliv att domen är "mycket tillfredsställande".

Ungefär samtidigt med det-

ta dräpande slag mot svensk arbetarrörelse och svenska lagar och avtal, så enades EU:s regeringschefer om att anta en ny grundlag för EU. Det är i allt väsentligt samma dokument som först kallades "ny konstitution" men som fick benämningen "reformfördrag" sedan både Frankrike och Holland i folkomröstningar avvisat det.

Nu ska den nya grundlagen, även kallad "Lissabonfördraget" godkännas av EU:s samtliga delstater. Utan folkomröstningar! Ty vad bryr sig EU:s makt-havare om folkviljan? Icke ett dyft när den vill sätta stopp för de europeiska makteliternas kapitalistiska herrefolksprojekt.

Det EU som nu formerat sig

är icke det EU som de svenska etablissemangen lurade svenska folket att rösta ja till. EU-motståndarnas argument och farhågor då har i allt bekräftats nu. Slutsatsen blir, att vi måste befria oss från den odemokratiska tvångströja EU är.

Vi stöder kraven på en folkomröstning om EU:s nya grundlag, "Lissabonfördraget". Men vårt huvudkrav är och förblir: Sverige ut ur EU!

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU
VÄRMLAND Lilian Andersson,
Per-Olf Persson, Veine Wallin,
Elaine Sjöberg, Rolf Johansson,
Bengt Lund, Britt Ryberg, Rune
Kihlstradius, Vivi-Anne Sortelius,
Jonny Widstrand, Siw Thyrgg,
Håkan Engvall, Erik Sjöberg.

EU:S DOMSTOL HAR redan i Vaxholmsdomen underkänt svenska lagar och kollektivavtal och öppnat upp för social dumpning och kraftig inskränkning i strejkrätten, något som hela den centrala fackliga rörelsen inför folkomröstningen 1994 sade aldrig skulle kunna hända. Med Lissabonfördraget läses principen om "en fri marknad och en icke snedvriden konkurrens fast", vilket riskerar att av löntagarna vunna rättigheter slås sönder av EU:s marknadsfundamentalism.

Jag uppmanar de centrala fackföreningsledningarna att tänka om. Ställ er bakom en folkomröstning om Lissabonfördraget. Om fackets medlemmar själva får möjlighet att sätta sig in och diskutera Lissabonfördraget är de själva i en demokratisk diskussion i stånd att avgöra vad som är bra för deras egen och Sveriges välfärd.

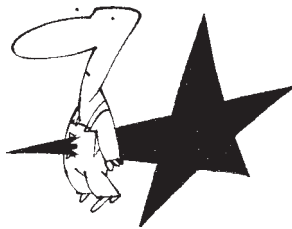
JAN-ERIK GUSTAFSSON

Elektrikerförbundet: Gör som danska LO!

SVENSKA LO BORDE göra som det danska och ryta till mot EU för att försvara strejkrätten som hotas genom domen i Vaxholmsmålet. Vi kan inte stillatigande se på när vi tvingas in i den låglönekonkurrens som EU-domstolen bejaktar.

Danska LO rasar mot domen och mot den danska högerregeringen, som så här långt inte lyft ett finger för att försvara den danska kollektivavtalsmodellen mot EU:s attacker. Danska LO kräver att regeringen ska förhandla fram garantier för konflikträtten. Kan danska LO ställa krav på Danmarks högerregering, så kan svenska LO givetvis ställa krav på Sveriges!

Inför det svenska medlemskapet i EU påstod LO att redan medlemskapsfördraget gav garantier för den svenska modellen. Drygt tio år senare, 2006, gick LO:s vice ordförande Erland Olausson ut och angav följderna för en fällande dom i Vaxholmsmålet: "Då har de grundläggande förutsättningarna för vårt medlemskap i EU raderats. Då är det min övertygelse att vi



inte kan vara med i den klubben."

Det blev en fällande dom. EU-domstolen dömer ut Byggnads och Elektrikerförbundets blockad av Vaxholmsbygget och sätter därmed käppar i hjulen även för framtida facklig strejkrätt. Svenskt Näringsliv jublar och kallar domen "mycket tillfredställande!"

Erland Olausson hade helt rätt. Nu gäller upp till bevis, LO!

- ♦ Kräv att regeringen Reinfeldt i EU utverkar garantier för den svenska kollektivavtalsmodellen och för rätten att försvara denna modell genom konflikt.

- ♦ Om inga garantier utverkas – kräv att Sverige lämnar EU!

Svenska Elektrikerförbundet
avd 8 sekt 8
Securitas Systems AB
montörsklubb 16

Brev till redaktionen

Hej, Gösta T. Först, tack för "Så faller den svenska modellen". Ditt namn kommer finnas kvar på ett positivt sätt om 50 år, vilket man inte kan säga om många fackliga företrädare idag.

Jag var nyss upp till den fackliga "LO-borgen" i Skellefteå. På två av de böcker vi beställt till FNEU-Skellefteå så skrev jag vackert med tusch: "Låt finnas här i fika rummet! Läna vid behov med återställ sedan!"

Hade två strategier.

Ett: lämna böckerna osynligt på borden i fikarummet (50 -75 LO-personer fikar där dagligen). Eftersom böckerna bara finns där med den texten skulle de bli normalt okej att fördjupa sig i valda avsnitt utan förutfattade meningar, och böckerna skulle få finnas kvar där utan att ifrågasättas.

Två: om någon fanns i fika rummet när jag skulle lämna dem, vilket var fallet, måste jag be att först få prata med någon ansvarig, vilket jag blev tvungen göra. Hade förberett mig med att fråga efter IF Metalls

man Tommy Lundmark, och jag fick ett bra samtal med honom. Han är EU-positiv och hänvisar ofta till "Wanja" och till "Margot" men tyckte det var okej, till och med bra att lägga ut två exemplar av din bok i den stora fikalokalen.

Mitt lilla förslag: kan du i din "reklam" för boken i KEF, ge förslaget att FNEU-avdelningar köper boken och lämnar ut den på samma sätt som jag gjorde, med en uppmaning på böckernas framsida att låta boken cirkulera eller finnas kvar i fikalokalen eller på arbetsplatsen. Mycket bättre spridning skulle fås snabbt.

Återigen tack för ditt fantastiska arbete!

BENGT JOSEFSSON

Hej Bengt! Tack för de fina orden och tipset. FNEU:s lokalgrupper kan beställa böcker från förlaget till reducerat pris. 5 exemplar kostar 50 kr per bok, 10 exemplar 40 kr per bok. Ring 070-286 08 70 eller mejla gosta.torstensson@comhem.se.

GÖSTA TORSTENSSON

Ny bok om Lissabonfördraget

Den 13 december 2007 undertecknades en ny grundlag för EU av EU-ländernas stats- och regeringschefer i Lissabon. Härefter ska det så kallade Lissabonfördraget ratificeras [godkännas] i vart och ett av EU:s 27 medlemsländer. Målet är att den nya EU-grundlagen ska träda i kraft den 1 januari 2009.

Lissabonfördraget är den överlägset största maktöverföringen sedan Sverige blev medlem i EU 1995. Sveriges inflytande i unionen kommer att minska drastiskt samtidigt som unionen får kompetens att fatta beslut på alltfler politikområden.

Fördragsändringen är så genomgripande att den kommer att göra EU till något radikalt annorlunda än vad det var då vi gick med i EU.

Boken "Mer eller mindre demokrati?" är en kritisk granskning av Lissabonfördraget och av vilka konsekvenser det kommer att få för den svenska demokratin. Boken är skriven av Gösta Torstensson som är redaktör för Folkrorelsen Nej till EU:s tidning "Kritiska EU-fakta" och författare till ett antal EU-kritiska böcker, senast "Myter och fakta om EMU" som utkom 2003 inför den svenska EMU-folkomröstningen och "Så faller den svenska modellen" som

utkom i januari 2008 och granskar EU-domstolens avgörande i det så kallade Vaxholmsfallet. "Mer eller mindre demokrati?"

ti? kostar 60 kr (plus porto) och kan beställas direkt från Folkrorelsen Nej till EU:s kansli (se sidan 2).



Birgitta Möller: EU skapar inte fred

Angående debatten om utträde ur EU, så har jag aldrig trott att medverkan i en kärnvapenunion skulle kunna skapa fred och EU:s nya Lissabonfördrag ger absolut inget större hopp i den frågan. Vi blir bland annat tvungna att upprusta och EU bryr sig inte om att följa FN-beslut. De kommer att slåss för sina egna intressen runt om i världen.

Lissabonfördraget innebär att vetot tas bort på 70 nya områden och att Sverige får radikalt minskat inflytande i ministerrådet. Riksdagens beslutanderätt utarmas därmed ytterligare.

EU-parlamentet får mer att säga till om, men de är inte till antalet ledamöter mer än dubbelt så många som vår riksdag, men antalet medborgare i unionen är 55 gånger fler än i Sverige! Betydelsen av detta för demokratin är ett av de avgörande skälen till att jag absolut vill få Sverige ut ur EU.

EU blir mindre och mindre

demokratiskt – mer och mer likt en sorglig och skrämmande parodi på detsamma. Tjänstemännen står för lagförslagen och de nationella parlamentet har inte möjlighet att lägga in veto.

Vad gäller miljö- och fredspolitik går det att skapa avtal. För dessa ändamål – om de nu alls existerar – skulle det duga med vanligt samarbete. Ett sådant förutsätter att båda parter har samma beslutanderätt och inflytande.

EU har aldrig handlat om samarbete – det rör sig om överstatlighet i allt högre grad. Vi behöver inte någon överstatlig organisation för att arbeta emot ekonomisk imperialism. Vi kan också se att EU inte har denna roll, ifråga om polissamarbetet, Schengenavtalet och terroristjakt.

Västvärlden är inne i en ny hysterisk era, EU och Sverige spelar med. Sverige får inte ens föra en egen utrikespolitik!

BIRGITTA MÖLLER, Helsingborg

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON



Rune Lanestrand: Jordbruksministern är klonad med LRF

JORDBRUKSMINISTER ESKIL Erlandsson (c) vill inte ha klonade djur. Det ger en utarmning av genmaterialet, ger svagare djur och är oetiskt anser han. En helt riktig slutsats som delas av Sveriges Småbrukare och säkert de flesta konsumenterna.

Med precis samma motivering borde Erlandsson säga nej till genmanipulerade växter men detta är han tvärtom stark anhängare av. Han har sedan hösten 2007 gett klartecken för kommersiella GMO-odlingar i fält i Sverige. GMO syftar främst till att multinationella agroföretag ges patent på sina GMO-grödor.

DET FINNS REDAN vetenskapliga bevis för att växtgiftresistenta grödor har spridit sig till vilda släktingar. Som att en genmanipulerad växt (poppel) förändrades helt plötsligt och började producera giftiga ämnen. Genmaterialet är inte stabilt och kan bjuda på obehagliga överraskningar och bör därför inte släppas ut i naturen.

Förutom patentträtten innebär GMO en extrem global utarmning av genmaterialet. Något som Erlandsson struntar totalt i

när det gäller genmanipulerade växter. Inte heller har han något emot fältodling av växter som producerar eget insektgift som också dödar värdefulla insekter som humlor och bin. I USA där stora arealer odlas med genmanipulerade grödor håller bina på att försvinna.

ORSAKEN TILL HANS inkonsekventa hållning kan här avslöjas. Lika små öron som Erlandsson har när det gäller småbrukens situation lika stora är de när LRF för fram industrijordbrukets krav och önskemål. Och många vet säkert inte att den mäktiga LRF-koncernen sedan flera år samarbetar med ett av världens största genteknikföretag BASF genom sina dotterbolag Svalöf Weibull AB och Plant Science Sweden (PSS).

Dessa företag odlade 23 av de 28 försöksodlingar av GMO i Sverige 2007. Däremot har LRF ännu inga pengar inblandade i forskning på kloning av djur och därför vågar Eskil Erlandsson dundra mot kloningen. Man kan säga att hans åsikter är klonade med LRF.

RUNE LANESTRAND
redaktör för tidskriften Småbrukaren

Gösta Bengtsson: Låt inte EU tvinga på oss Belgian blue!

PÅ 1990-TALET introducerades kötttraskan Belgian blue i Sverige.

Många problem var förknippade med uppfödningen. Till exempel är djuren så snabbväxande att deras benstomme inte orkar bära upp dem.

Närmare 80 procent av kalvarna var så stora att de inte kunde födas normalt utan måste förlösas med kejsarsnitt. Därtill är inre organ som hjärta och lungor underutvecklade vilket gör djuren extra känsliga för infektioner och stress.

Jordbruksverket förbjöd därmed avel med Belgian blue i

Sverige.

Nu har EU hävdade att Sverige har för stränga krav och tryckt på Jordbruksverket att mildra dessa. Man vill nu att uppfödarna själva ska ta ansvaret att inte avla fram djur som kan drabbas av lidande.

OCH JORDBRUKSVERKET synes gå EU till mötes. Detta får inte ske! Sverige skall inte ge avkall på sina krav utan även i fortsättningen förbjuda att rasen Belgian blue används i avel i Sverige.

GÖSTA BENGTSSON
Svenska Djurskyddsföreningen

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

CHRISTER THEMPTANDER/Apropå Lissabonfördraget

